

fonikus koncertlátogató és zenekedvelő lettem. *Dévai Ilona* magyartanárnőnk szófajos dobozai is élénken élnek az emlékezetemben.

Azzal kapcsolatban, hogy egész életünkben a számunkra hiteles személyektől tanultunk el viselkedésmintákat, tanársegéd koromból idéznék fel egy esetet az egyetemi hallgatók tanítási gyakorlatáról. A feleségem akkoriban a nagyváradai iskolában, a mai Ady Endre Líceumban tanított, és onnan ismertem *László Mária* fizikatanárnő előadói stílusát. Alkalmam volt meghallgatni a tanárnő egy óráját, amin nagyon szuggesztíven magyarázott, a jellegzetes kézmozdulataival. Évekkel később, amikor az egyik egyetemi hallgatóm, György Ildikó óráját asszisztáltam, feltűnt, hogy azokat a kézmozdulatokat már valahol láttam. Meg is kérdeztem az óra végén, hogy véletlenül nem nagyváradai, és nem László Mária tanítványa? Beismerte, hogy valóban az.

Nekünk akkoriban példamutató tanáraink voltak. Visszagondolva iskolai éveimre, fizika módszertan tanáraként, pszichológiai és pedagógiai tanulmányokkal felvértezve megállapíthatom, hogy tanáraink már akkor nagyon hatékony oktató és nevelő módszereket alkalmaztak. A modern pszichológia szerint az iskolai lemaradás alapvető okául a tanulás során kimaradt és bepótolatlan maradt fogalmak. Ilyesmi akkoriban ritkán fordulhatott elő. Ha nem tanultunk meg valamit, azt következetesen bepótolatták velünk. Egyszer én is ott kellett maradjak órák után, hogy megtanuljam a leckémet, amit aztán a délután újra bejövő tanár le is ellenőrzött. Alaposan meggondoltam, hogy valaha is készületlenül menjek iskolába. A fegyelemről nem is beszélve. Hisz e nélkül nem garantált a kívánt teljesítmény elérése.

Azzal zárom rövid iskolai visszaemlékezéseimet, hogy köszönök mindent iskolámnak, tanárainknak, akikre hálával és szeretettel gondolok vissza.

Kovács Zoltán

Természetkutató Diáktábor

– beszámoló –

2018. július 2. Ez a dátum bekarikázva szerepel a naptárban, hiszen ezen a napon kezdődött a Brassó melletti Négyfaluban szervezett Természetkutató Tábor. Türelmetlenül számoltam visszafele a napokat, mert tudtam, hogy élményekben gazdag és felejthetetlen hét kezdete lesz az a hétfői nap. Ezen a héten régi barátokkal találkozhattam, ugyanakkor új embereket is megismerhettem.

A korábbi évekhez hasonlóan, hétfő délután vette kezdetét a tábor, amikor a táborvezetők, Pap Tünde és Horváth Erika, ismertették a tábor szabályzatát, és a tevékenységek sorrendjét. Az ízletes vacsorát követően az ebédlő tökéletes helyszínül szolgált a lugaróhoz, a tábor már-már legendás játékához. A játék során nem csak egymás nevét tanultuk meg, hanem megtudtuk, hogyan reagálunk különböző helyzetekben, így jobban megismerhettük egymást.

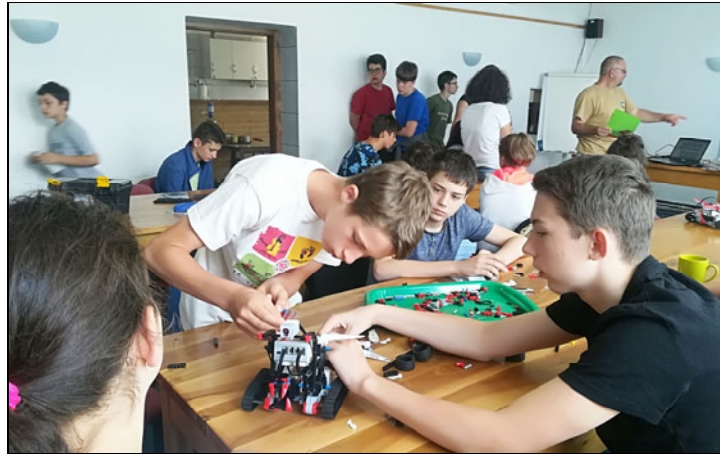
Kedden a fizikáé volt a főszerep. A tevékenységet Pető Mária, a Székely Mikó Kollégium fizika szakos tanárnője tartotta. A nap folyamán megmértük a Nap forgási sebességét, és átmérőjét, illetve különböző fizikai jelenségeket próbáltunk megmagyarázni.

Szerdán kémiával folytatódott a program. Lazsádi Erika tanárnő vezetésével virágokat festettünk a szírvárány minden színére, amit koktélkészítés követett. A nap folyamán megismerkedtünk a nem newtoni folyadékok szokatlan tulajdonságaival, és szénkígyót hoztunk létre. Titkos üzeneteket váltottunk egymással jó és keményítő, illetve citromlé segítségével, amelyekben megbeszéltük az esti programot. A vacsorát egy „pihenető” kosármeccs és számháború páros követte.

Csütörtökön előkerültek a túracipők, mivel gyalogosan látogattuk meg a Hét Létrák szurdokot Kovács Lehel-István vezetésével. Az úton játékos logi-sztorikkal ütöttük el az időt, hogy a nap végére ne csak a lábunk, hanem az agyunk is elfáradjon. Ennek ellenére este előkerült a lugaró, és egy új játékkal is megismerkedtünk, a japán focival. Pénteken legorobotokat építettünk, amelyeket előbb színes papírlapokkal kellett irányítanunk, majd egy kissé átalakítva őket harcolniuk kellett egymás ellen.

Szombaton meglátogatván a Hétfalusi Csángó Múzeumot megismerkedtünk Négyfalu múltjával, és az itt élők különleges hagyományaiival és népszokásaival. Ezenkívül Brassóban megnéztük a Fekete templom perzsaszőnyeg-gyűjteményét, a Katalin- kaput és végigsétáltunk a Cérna utcán, majd a Cenkről gyönyörködtünk az alatt elterülő város panorámájában. A tábor utolsó napjának délutánját az angolok és bulldogok nevű játékkal, illetve filmmaratonnal, számháborúval és lugarózással zártuk.

A délutáni csapatépítő játékokat Simon Zsolt testnevelő tanár tartotta, aki hozta szokásos formáját, így délutánonként garantált volt a móka és jókedv. A táborlakók négy csapatra oszlottak, melyek a következő nevekkkel látták el magukat: Négyfalusi Tehéncsöszök, Nyomáskülönbőség, Meeeee-egylet illetve a 6 kakas meg 1 tyúk. A csapatok versenyeztek egymással, ám az utolsó próbát közösen kellett megoldanunk, csak így juthattunk hozzá a számokban rejlő kincshez.

A táborról csak egyetlen rossz dolog mondható: a hét nap úgy elröppent mintha csak egy szempillantás lett volna, és azon kaptuk magunkat, hogy egymás nyakába borulva búcsúzkodunk, és azt találgatjuk, hogy hol lesz a következő tábor, hol találkozhatunk ismét egy tanulságos és jó hangulatú hét erejéig. Visszaszámlálás indul!

Farkas Erik

Nagy Mózes Elméleti Líceum, XI. osztály
Kézdivásárhely

Vermes Miklós Nemzetközi Fizikaverseny Sopron, 2018

Idén június 17–20. közötti időszakban került sor a 34. Vermes Miklós Nemzetközi Fizikaversenyre, Sopronban. A vakáció küszöbén egyre nehezebb volt a versenyre való felkészülés érezhető volt a vakáció közeledtével járó „lazítás”, ennek ellenére Erdélyből 11 diák vett részt a megmérettetésen, akik között akadtak visszatérő versenyzők is. A csoport kísérője felkészítő tanárom, Székely Zoltán tanár úr volt, vállalva a több mint 1600 km-es utat értünk. Felejthetetlen élmény volt számomra, ahogy vasárnap hajnalban bőröndökkel megpakolva róttuk Budapest utcáit, és megcsodáltuk tömegközlekedési hálózatát, láttuk a már patyolat tisztára takarított, de még az éjszaka szennyében és szemetében szenvedő aluljárókat is.

A Vermes Miklós Nemzetközi Fizikaverseny összesen négy fordulóból áll, és a IX–XI. osztályosoknak szervezik. Az első három fordulót a kolozsvári székhelyű Erdélyi Magyar Műszaki Tudományos Társaság (EMT) szervezi. Az iskolai fordulót a megyei szakasz követi. A tételeket Kolozsvárról küldik a versenyközpontoknak, és Erdély szinten a legjobb eredményt elérő diákokat hívják be az erdélyi döntőre, évfolyamonként összesen tizenhármat. Idén az erdélyi szakaszt Csíkszeredában tartották, április 28-án. Itt Bálint Zsuzsa (X.A.) és jómagam azonos pontszámmal II. díjat szereztünk, és jogot